

IVO DIMA

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 2

ȘANTAJUL IUBIRII

Timișoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DIMA, IVO

Iubiri de neuitat / Ivo Dima. - Timișoara : Stylished, 2019

5 vol.

ISBN 978-606-9017-42-5

Vol. 2 : Șantajul iubirii. - 2019. - ISBN 978-606-9017-77-7

821.135.1

Editura STYLISHED

Timișoara, Județul Timiș

Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Tel.: (+40)727.07.49.48

www.stylishedbooks.ro

www.noicecitim.ro

Capitolul 1

Savannah

— Rahat!

Nu mă așteptam să dau din nou cu ochii de un dezastru marca Ray Evans la prima oră a dimineții. Livingul e plin de mizerie, sticle, doze de bere și un munte de resturi de țigări. Uneori pot spune că îmi urăsc viața, și fratele meu idiot nu îmi ușurează deloc munca.

Partea proastă e că m-am pricopsit cu el pentru că celălalt idiot trăiește bine mersi în New York, cu cariera lui pompoasă, și mă bate la cap doar când îi spun că am cheltuit prea repede banii de la el.

Uneori detest că se comportă ca tata. Dar mai bine ca tata decât ca un mucos de cinci ani care nu e în stare să își țină petrecerile sub control și apoi mă pune să fac curat după el și prietenii săi nemernici.

Am oftat și m-am dus în bucătărie după un sac de gunoi. Am scos un țipăt strident și m-am prins în ultima clipă de masa din cameră, evitând să ajung înținsă pe burtă pe podeaua murdară. Lichidul scârbos care mi-a intrat în șosete m-a făcut să scot un sunet de dezgust profund, iar când m-am uitat la podea am văzut pata de bere răsuflată.

De ce trebuie să mă ocup eu de toate astea? Aș putea să mă duc și să îi arunc o găleată de apă în cap, să îi bag mătura în fund și să îl pun să facă curat. Da,

aș putea să fac toate astea. Dar e mai bine să îmi țin furia și ideile proaste sub control. Mai ales că ultima oară când am refuzat să fac curat i-a spus lui Lloyd că mi-am cumpărat droguri. Idiotul m-a dus la spital să se asigure că nu am consumat asemenea substanțe, plus orele de terapie...

Am înjurat, în gând, pășind peste baltă și mi-am dat șosetele jos, încercând să nu vomit. M-am dus direct în baie și am aruncat ghemul din mâinile mele în coșul de rufe, am luat mopul și m-am întors în zona pe unde a trecut tornada.

— Futu-i!

Măcar înjurăturile mele aveau efect. Ray încă e mahmur și probabil nu a văzut masa când a intrat în ea, din nou, așa cum face după fiecare beție. Părul lui brunet e răvășit și are câteva pene printre șuvițe, iar ochii lui albaștri sunt obosiți și înconjurați de cearcăne.

— Ți-am spus să muți nenorocita asta de masă! a mormăit după ce a împins-o cu piciorul din calea lui.

— De fiecare dată când te trezești după o petrecere îmi spui să mut masa, apoi vii și o muți înapoi. Așa că am renunțat să fac asta.

A mormăit ceva și s-a uitat urât la mine, dar nu mai sunt de mult impresionată de temperamentul lui. Nu mai tremur de frică când urlă la mine sau când încearcă să mă facă să mă simt prost. Cred că singura parte bună e că fratele meu nu a ridicat niciodată mâna la mine.

— Mă doare capul, a mormăit.

— Te ajung blestemele? am spus începând să frec podeaua.

Nu m-a băgat în seamă și s-a apropiat de unul dintre cabinetele mobilierului luând o aspirină pe care a înghițit-o repede.

— Îmi e foame.

— Ultima oară când am verificat, niciunul dintre prietenii tăi nu a furat frigiderul, am bombănit suficient de tare ca să mă audă.

M-am întors cu spatele la el și am putut să simt tensiunea împânzind camera. M-a prins de păr și m-a întors cu fața la el, obligându-mă să îi suport respirația urât mirositoare. Am scăpat mopul din mână și mi-am înghițit înjurăturile, începând să cred că nu e o idee așa bună să îl scot din minți.

— Crezi că dacă o să pleci înapoi la facultate, poți să fii cu gura mare și să vorbești înapoi? Încă nu ai învățat că tu trebuie să taci și să execuți? a mârâit cu dinții încleștați.

Mi-am pus mâinile pe umerii lui și l-am împins, folosindu-mă de toată forța mea ca să mă eliberez din strânsoarea lui puternică.

— Crezi că dacă nu ai fost în stare să termini o facultate, poți să mă tratezi ca pe un gunoi? Ei bine, m-am saturat și nu o să îți mai permit asta.

— Nu spune ceva ce o să regreti, păpușică.

Am pufnit în râs și am încercat să nu plâng și să îi ofer confruntarea pe care și-a dorit-o atât de mult timp.

— Cum ar fi faptul că ești cel mai prost om pe care îl cunosc? Că ți-ai distrus viața pentru că nu ai putut să treci peste o dezamăgire?

— Taci din gură! a țipat la mine, reușind să mă sperie.

A dat cu mâna peste insula din bucătărie și a dat jos câteva sticle de băutură goale care s-au spart pe podea. Am privit bucățile, gândindu-mă că tot eu o să le strâng mai târziu, apoi am luat o sticlă goală de Jack și am trântit-o la picioarele lui. S-a uitat la mine cu gura căscată, apoi la cioburile de jos, apoi din nou la mine.

— Oh, ca să vezi. Și eu pot să sparg lucruri.

Ne uităm unul la altul ca doi tauri furioși pregătiți să se atace între ei. Dar eu nu sunt așa. Poate că am răbufnit de la atâtea umilințe și jigniri din partea lui, dar nu pot să continui.

— Asta nu ajută cu nimic, Ray, am spus cu un oftat. Nu îți spun lucrurile astea ca să te rănesc.

— Chiar așa?

— Îți spun asta pentru că, nu știu de ce și tu nu mi-ai dat motive să o fac, te iubesc. Ești fratele meu și vreau să fii bine și în momentul ăsta nu ești. Îmi pare rău că Melinda te-a folosit și apoi te-a aruncat ca pe o cârpă, dar asta nu înseamnă că nu există cineva care o să te iubească, am spus încercând să ajung la fratele meu cel real. Dar nu o să o găsești dacă stai aici și îți pierzi timpul cu petreceri și curve.

Mușchii lui încep să se relaxeze și pentru prima oară am văzut un Ray mai blând și care mă ascultă în sfârșit.

— Când mă întorc vreau să fie curat lună.

Și s-a dus Ray cel drăguț. Sau mai bine zis iluzia lui.

Am dezaprobat din cap și am luat sacul de gunoi când el a trecut pe lângă mine. Am început să adun paharele de pe masă și să îmi înjur minunatul frate în același timp. În gând evident, pentru că dacă mă aude, probabil nu mă mai lasă la facultate. Și el are grijă de banii mei până la nenorocita vârstă de 21 de ani.

— Nana?!

— Ce mai vrei, Ray? Pentru că jur că...

Numele meu de alint a pătruns mai greu în creier și când am auzit am încremenit. M-am întors cu gura căscată și l-am văzut pe brunet privindu-mă, având un plic mare în mână.

— Tocmai mi-ai spus Nana? am șoptit încă uimită.

A zâmbit și a ridicat plicul, arătându-mi fața lui și am recunoscut imediat sigla de la Columbia. Am scăpat sacul de gunoi jos și am înghițit în sec.

— E ceea ce cred eu că e?

A ridicat din umeri.

— Putem să aflăm într-un singur mod.

M-am apropiat de el și am luat plicul, deschizându-l. M-am uitat la fratele meu în timp ce scoteam

foaia din interior. Zâmbetul nu a dispărut și nu părea să fie unul de ironie sau de aroganță.

Când am început să citesc rândurile inima a început să îmi bată cu putere, iar când am văzut că am primit răspunsul pe care mi-l doream am început să țip și l-am îmbrățișat pe ticălosul meu frate mai mare.

— M-au acceptat! Școala o să îmi suporte taxa.

Ray m-a strâns în brațe și a început să râdă de fericire. Nu am crezut niciodată că o să trăiesc momentul ăsta, dar nu vreau să se termine.

— Felicitări, pitico. Sunt mândru de tine!

M-a strâns mai tare la pieptul său și mi-a depus un sărut pe creștet.

M-am îndepărtat de el și l-am privit, mijindu-mi ochii. Zâmbetul lui radios încearcă să mă păcălească, dar nu prea am de gând să cad în capcana lui.

— Bine, cine ești tu și ce ai făcut cu dobitocul de frate al meu?

A început să râdă cu putere și s-a așezat pe unul dintre scaunele din bucătărie.

— Cred că tocmai mi-am dat seama că ți-am dat întreaga viață peste cap. Și îmi pare rău pentru asta. Am clipit și m-am uitat la el, nevenindu-mi să cred ce aud. Încă cred că cineva l-a înlocuit. Sau poate a avut mereu un frate geamăn mai bun și acum a venit în sfârșit și m-a eliberat de cretinismul lui. Sau poate el și Lloyd au făcut schimb de personalitate.

— Așa, brusc și dintr-odată? Nu ți-ai dat seama când prietenii tăi drogați mi-au făcut avansuri sau

când i-ai spus lui Jamie Dolan că am herpes sau când i-ai spus lui Lloyd că fumez sau când...

— Bine, bine, am înțeles ideea, a spus întrerupându-mi înșiruirea.

A oftat și și-a trecut o mână prin părul răvășit.

— M-am gândit la asta de mai mult timp, Savannah și chiar am fost un nenorocit cu tine. Lloyd te-a lăsat în grija mea și eu nu am făcut altceva decât să îți întorc spatele. Ar fi trebuit să te protejez mai bine. Mai ales după Malcom, a spus încet.

Numele lui Malcom m-a făcut să îmi închid ochii și să oftez, împingând amintirile într-un colț al minții și să rămână acolo pentru totdeauna.

— În plus, după primul tău an de facultate, m-am tot gândit la o nouă posibilitate pentru mine. O să îmi termin și eu facultatea împreună cu tine.

Își bate joc de mine. Asta e tot ce pot să zic despre ideea lui de rahat și sper să fie un vis urât. Mă uit la fratele meu și să încerc să găsesc cuvintele potrivite pe care să i le pot adresa, dar singurele care îmi vin în cap erau insultele.

— Îți bați joc de mine? am explodat.

— Vorbesc foarte serios, surioară, a început să chicotească și s-a ridicat în picioare.

— Dar, abia așteptam să plec de lângă tine și să nu te mai văd niciodată.

Mi-a râs în nas și m-a făcut să strâng din dinți.

— Și cum plănuiai să faci asta? Până la 21 de ani, voi fi încă tutorele tău, a spus cu un zâmbet triumfător pe buze.

— Lloyd e tutorele meu.

Și-a ridicat o mână în aer și a strâmbat din nas.

— Detalii, detalii...

În momentul acesta nu vreau decât să îi dau una în nas și să îl pocnesc rău de tot. Pot să îl văd și cum sângerează, ticălosul nemernic.

— Tu nu dai doi bani pe mine de opt ani încoace, am spus sprijinindu-mă de unul dintre dulapuri. Aveam totul atât de bine plănuir, la naiba! Îmi dădeai partea ta din banii pe care i-au lăsat mama și tata pentru școala mea și cu restul mă descurcam. Și după ce terminam școala nu te mai vedeam niciodată pentru că nu mă mai întorceam aici.

Și-a încrucișat mâinile pe piept și m-a privit amuzat, mușcându-și buza ca să nu râdă din nou.

— Nu glumesc, Ray. Nu te vreau în New York lângă mine.

Zâmbetul lui a continuat să mă scoată din minți și m-a privit fără să fie deranjat de vorbele mele.

— Ei bine, eu plătesc chiria apartamentului, destul de scump, în care stai și nu poți să faci nimic.

— Plătești pe dracu! I-ai pasat chiria lui Lloyd de anul trecut, am spus întorcându-mi privirea. Și de ce naiba acum? De ce vrei să termini facultatea?

— Pentru că nu ești singura care le-a făcut o promisiune mamei și tatei, a spus cu vocea scăzută.

S-a întors cu spatele la mine și a început să se îndepărteze, dar asta nu m-a oprit să îl atac.

— Le-ai făcut mai multe promisiuni și nu ai respectat niciuna dintre ele.

S-a oprit și și-a îndreptat umerii, oftând cu putere. Pentru o clipă am crezut că o să se întoarcă și o să o luăm de la capăt cu trasul de păr și mârâitul.

— Doar pentru că nu le-am respectat după ce au murit, nu înseamnă că le-am uitat.

S-a îndepărtat fără să mai spună vreun cuvânt și am auzit ușa principală trântindu-se și geamurile clătinându-se.

Am mârâit nervoasă și am dat cu putere în una din sticlele de plastic de pe podea, apoi mi-am apăsat ochii cu podul palmelor.

De ce mi se întâmplă mie toate astea? De ce nu pot să trăiesc o viață minunată, alături de persoane care mă iubesc și pe care le doresc în viața mea? De ce a trebuit să rămân fără părinți și cu doi frați care sunt mult prea ocupați cu viețile lor patetice ca să fie atenți și la mine.

Telefonul a început să sune și asta mi-a intensificat valul de înjurături pe care îl pregătisem pentru Ray. Soneria de diavol m-a făcut să oftez, știind perfect cine e, și imaginea unui brunet care țipă a apărut pe ecran.

Asta e exact ce am nevoie acum, am spus ironică în gândul meu.

— Ce vrei? am spus fără nicio urmă de simpatie.

— Așa îl saluți pe iubitul tău care te iubește mai mult decât orice?

— Nu, așa îl salut pe cretinul care mă șantajează. Ce vrei, Jax? am mârâit pregătită de o nouă confruntare.

— *Mama dă o petrecere weekendul viitor și trebuie să vii.*

Mi-am ridicat privirea spre tavan și am numărat în gând până la cinci, încercând să mă calmez. E prea devreme să mă întorc și mai ales cu bomba pe care mi-a aruncat-o Ray, am nevoie și de mai mult timp aici și să îl conving să rămână acasă.

— Nu pot să vin.

— *Nu a fost rugămințe. Vii și punct. Anunță-mă când ajungi.*

A închis fără să mai apuc să spun ceva, iar eu am privit telefonul prostită încercând să nu urlu de nervi. Asta îmi mai lipsea. Să îmi dea ordine cretinul de fals iubit șantajist. Am oftat cu putere și am început să strâng gunoiul, încercând să uit de problemele mele.

L-am cunoscut pe Jaxon King la petrecerea bobocilor a facultății anul trecut. Fiind prima oară când petreceam cu adevărat, m-am băgat ca proasta într-o competiție de băut și a doua zi m-am trezit în pat cu Jaxon. Încă nu pot să cred că i-am oferit virginitatea mea lui, dintre toți oamenii de pe planeta asta. Jaxon e obișnuit să conducă și să obțină tot ce vrea. Când am vrut să scap de el, mi-a arătat filmul cu partida noastră de sex și mi-a închis gura. De atunci, mă forțează să fiu iubita lui și nu înțeleg de ce. A trebuit să accept, altfel ar fi arătat filmul întregului campus și deveneam o târfă provincială în fața tuturor. Am oftat și mi-am pus telefonul înapoi în blugi. M-am apucat să fac curățenie, ca să reușesc

să îl îmbunenez pe Ray și poate așa să scape și de ideea aia ridicolă de a se muta cu mine.

Mi-ar plăcea să trăiesc într-un univers paralel unde Ray și Jaxon sunt câinii mei și îi pocnesc de fiecare dată când am eu chef.

— Răspunsul e nu, Savannah. Acum lasă-mă în pace!

Fratele meu își face o cafea la unul din aparatele scumpe ale localului său, în timp ce eu stau întinsă peste tejghea și practic îl implor să rămână aici.

— Dacă vrei să îl pocnești, eu te ajut.

Cristal, managerul cafenelei, mi-a pus în față băutura mea preferată și mi-a făcut din ochi. Brunetul a mormăit câteva înjurături, făcând-o pe fată să zâmbească.

— Care e problema ta, de fapt? Te prostituezi și nu trebuie să afli? a spus amestecând zahărul în cana sa.

— Nu, am o politică împotriva cretinilor în apartamentul meu.

S-a sprijinit de bar, ținându-și cafeaua în mâini, și mi-a zâmbit. Cristal se uită din când în când la noi cu zâmbetul pe buze, în timp ce completează niște hârtii.

— Să îl faci cretin pe fratele care îți plătește taxele și apartamentul nu e o mișcare prea bună, a spus sorbindu-și băutura.

— Jumătate din taxe, am mormăit deasupra cafelei mele.